Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8 Улиця Чарнецкого.

Редакція пôдъ ч. 4 улиця св. Антонього.

Письма приймають ся лиш франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к
мѣсячно . . . . 20 к
Подиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 54. Пятниця 8 (20) Марта 1891. Рôкъ I.

Переглядъ політичный.

Тяжко приходило зложити теку министра б. нѣмецкому министрови просвѣты Госльерови. Ученикъ и то гôдный ученикъ Бисмарка, по десятехъ лѣтахъ працѣ мусѣвъ уступити по причинѣ, що ôдносины ся змѣнили и Нѣмцѣ пôзнали ся на фарбованыхъ лисахъ. Жаль за полишенымъ становищемъ пробиває ся найлѣпше въ пращальнôй бесѣдѣ министра: „Уступаю зъ уряду — говоривъ Госльеръ — на котрôмъ зъ посвященьемъ вытревавъ я десять лѣтъ, а уступаю не для того, щобымъ бажавъ супочинку, но для того, понеже ôдносины політични̂ послѣдными часами такъ змѣнили ся, що не хотѣвъ я остати тягаромъ при переведеню замѣрôвъ, правительствомъ цѣсарскимъ за добри̂ узнаныхъ. По тôй гадцѣ одже уступаючи, роблю прислугу ôтчинѣ, для котрои добра трудивъ ся я все“. Мимовôльно мѣстить ся въ послѣднôмъ реченю велика правда. За уступаючимъ не плаче нѣкто, навѣть органъ Бисмарка пише, що Госльеръ ставъ ся такъ неможливымъ, що мусѣвъ скористати зъ певнои нагоды, щобы зложити теку. Видно зъ того, що цѣсарь Вильгельмъ зрыває и бурить цѣлковито мосты політики Бисмарковской. Виднѣйша надѣя блысне може и въ Пôзнаньщинѣ теперь, а справа шкôльна готова прійняти иншій оборотъ.

Новый министръ Цедлицъ мавъ вже въ пятницю авдієнцію у цѣсаря. Зô взгляду, що мусить ôнъ постепенно вложити ся въ обовязки свого нового уряду, обрады надъ буджетомъ просвѣты ôдбудуть ся ажь по великодныхъ святахъ.

Вся праса нѣмецка обговорює справу наступства по Виндгорстѣ. Многи̂ запевняють, що наслѣдникомъ дра Виндгорста буде деп. Бахенъ (зъ Крефельду), ходять такожь слухи, що бл. п. Виндгорстъ, назначивъ самъ яко наслѣдника свого деп. дра Порта зъ Вроцлавя. Пôсля дневникôвъ берлиньскихъ, смерть Виндгорста дôткнула дуже самого цѣсаря. И не дивно. По усуненю Госльера бажавъ цѣсарь Вильгельмъ зближити ся до центрумъ, надѣючи ся, при такъ сильнôй пôдпорѣ перевести свои реформы въ шкôльництвѣ. До теперь досыть было уняти собѣ Виндгорста, щобы цѣле центрумъ пôшло за нимъ, теперь-же по смерти необджалованои головы центрумъ, сторонництво се на разѣ майже не до ужитя.

Парнель скôнчивъ свою подорожь по Ирляндіи. Одъ мѣста до мѣста ѣздивъ ôнъ и всюды промовлявъ въ оборонѣ своєи справы. Подорожь єго была триумфомъ не абы якимъ, нарôдъ витавъ єго якъ защитника своєи свободы и своихъ правъ. Показало ся, що противники не можуть числити на моральне попертье межи Ирляндцями. Та друга за то рѣчь. Мак-Картисты мають грошы, вже теперь збирають дорогою субскрипціи по цѣлôй Англіи лепты, на будучи̂ выборы. А грôшь рѣчь лакома, тымъ бôльше въ Ирляндіи, де край термитѣ нужду а нарôдъ мученый голодомъ, спродавъ бы все найбôльше даючому. Парнель предвыджуючи то, выдавъ манифестъ до Американцѣвъ, и у нихъ просить о помôчь грошеву, безъ котрои не вдѣє нѣчого противъ Англійцямъ. Въ манифестѣ тôмъ покликує ся на то, що въ року 1880 и слѣдуючихъ, все, що зробило ся на користь Ирляндіи, завдячує она помочи Американцѣвъ.

Манифестъ сей принято въ Сполученыхъ Станахъ зъ восторгомъ, и вже теперь наплывають щедри̂ жертвы. Маккартисты выслали такожь своихъ квестарôвъ, но такъ якъ Ирляндія, подôбно и Америка пріймає ихъ дуже зимно. Сполучени̂ Станы оклнкались при Парнелѣ, а кто знає, чи при помочи и попертю ихъ, не удасть ся єму перевести выборôвъ по своѣй гадцѣ. А было бы се для Ирляндіи рѣчею пожаданою. Духовеньство, котре еще всегда не хоче прилюдно повернути до Парнеля, певно не стане до борбы противъ него, противно, тихою працею приготовує єму дальшу дорогу, а Ирляндія цѣла зависить ôдъ духовеньства, якъ оно поведе нарôдъ, такъ пôйдуть и дѣла того краю.

Въ кождôмъ случаю бажаня Ирляндцѣвъ слушни̂ и справедливи̂, а богатôй Англіи, котра величає ся своєю правостію и безкорыстолюбієм въ кольоніяхъ заморскихъ не принесе чести, що пôдъ єи бокомъ невеличка Ирляндія гноблєна нею мре и гине зъ голоду, що при усильныхъ змаганяхъ не може осягнути найслушнѣйшихъ правъ.

Въ Римѣ померъ въ готелю *de Russie* князь Єронимъ Бонапарте. Покôйникъ родивъ ся року 1822 и бувъ сыномъ бувшого короля вестфальского брата Наполеона I. Жонатый бувъ ôнъ зъ Кльотильдою Сабавдскою, дочкою короля Виктора Еманнуила. По смерти Людвика, сына Наполеона III, бувъ ôнъ претендентомъ до французкого престола. Одзначавъ ся ôнъ надзвычайною ексцентричностію, енергичными порывами, и славою найпершого въ свѣтѣ недовѣрка. Чи погодивъ ся покôйникъ передъ смертію зô сыномъ и чи высповѣдавъ ся, рѣчь се дуже сумнѣтельна. Зъ двохъ сынôвъ покôйника молодшій Людвикъ служивъ въ арміи россійскôй.

Революція въ Чилѣ не устає. Ворохобники на кождôмъ мѣсци бьють войска правительственни̂. Вязницѣ переповнени̂. Президентъ Бальмацеда выдаляє всѣхъ купцѣвъ чужосторонныхъ. Выдалено такожь австрійского конзуля зъ Вальпарізо. Теперь выдавъ ôнъ при-

---

КРЕСТЪ НА СТЕПѢ.

(Перекладъ зъ I. Корженьовского).

(Дальше).

Не хочу посуджувати бувшои моєи судженои, тогды вже жѣнки одного зъ высокихъ урядникôвъ, себъ-то-бы она хотѣла ôдомстити ся за дôзнаный черезъ мене заводъ. Но и она была тамъ, бачила мене, а опôсля зачавъ я уважати, що по живôй розмовѣ єи зъ згаданымъ полковникомъ, той послѣдный ставъ пересувати ся коло мене, мовь бы шукавъ зачѣпки. Може было се случайно, може безмысльно, може были то привычки гордого Французыка, що гадавъ, будь-то-бы вôльно было єму кождого чѣпати. Но я, котрый и такъ ненавидѣвъ-ємъ ихъ всѣхъ, злапавши єго сильно за руку, поспытавъ-ємъ єго, чи не хотѣвъ бы розмовити ся зô мною де инде.

Смѣлый Французъ зрозумѣвъ мене и пріинявъ, а другого дня стануди мы противъ себе на Бьелянахъ. Властиво не зробивъ ôнъ менѣ нѣчого, щобы заслугувало на таку завзятôсть, но ôнъ ôдповѣдавъ менѣ за всѣхъ. Я не задрожавъ навѣть на гадку, що можу ôдôбрати житье невинному чоловѣкови, бо цѣла гôркôсть, всѣ зли̂ днѣ, яки̂ мене коли небудь спôткали, вели теперь моєю рукою. Стрѣлилисьмо рôвночасно, и моя кулька лишилась въ єго грудяхъ.

— А вы? — закликала блѣда якъ трупъ Калинецка, кладучи свою руку на єго руку и поневôльнымъ тымъ порушеньемъ здраджуючи всѣ непокоѣ любячого серця. Зъ вдячностію споглянувъ на неѣ полковникъ, и промовивъ:

— Моя рана была легка и не перешкодила менѣ безпроволочно выѣхати....

— Шѣсть днѣвъ опôсля бувъ я въ дома. Но и тутъ не знайшовъ я супокою. Непонятый якійсь шумъ заволодѣвъ въ моѣмъ серцю. Я выкидавъ собѣ завчасну мою заззятôсть, и кровь неповинно пролиту, а въ серцю розбудило ся знову чувство ôдразы до загалу и якась дика ненависть до людей. Навѣть на Украинѣ было менѣ тѣсно, а бездѣльнôсть мучила мене. Я потребувавъ руху, иншихъ вражѣнь, иншихъ людей. Я выправивъ ся до Константинополя, зъ ôдтамъ до Смирны, а дôставши ся до Байруту, блукавъ я по Либанѣ и рôвнинахъ межи Дамашкомъ а Алепомъ, я ходивъ до Гробу Спасителя, пускавъ ся зъ караванами на пустыню, и полюбивши дику природу, дикого и незôпсованого цивилизацією чоловѣка, забувши на цѣли̂ два роки о Европѣ, здоровый на души, но згôбленый цѣлкомъ, вернувъ я р. 1813 до Одессы. Теперь властиво — ôдповѣвъ полковникъ, глядячи на Калинецку взоромъ найбôльшого чувства, — ôдповѣмъ вамъ панѣ на се нытанье, котре выкликало довгу сесю та нудну споминку. Въ Одессѣ знайшовъ я межи списомъ именъ высшихъ французкихъ офицерôвъ, взятыхъ въ Нѣмеччинѣ въ неволю, имя полковника С., того самого, котрого ранивъ я на Бьелянахъ. Была то перша радôсть, котра приспѣшила мôй поворотъ до рôднѣ. Закидъ убійства не тяживъ вже на менѣ. Спокôйный, щасливый, що знову побачу стрѣху рôдну и ôдôтхну сто разъ милѣйшимъ менѣ воздухомъ Украины, пустивъ ся я домôвъ. Было се зъ кôнцемъ червня. Ранокъ бувъ пречудесный, воздухъ свѣжій, цвѣты облити̂ росою, дивными красували ся фарбами. Наразъ кôнь мôй пристанувъ и наставивъ ушей, якъ бы спôзнавъ, що не єсьмо сами̂ на степѣ. И дѣйстно до ушей моихъ доходило, якъ бразкотѣли косы. Въ ôддаленю спостерѣгъ я кôльканайцять косярôвъ, занятыхъ працею. Дивного не было въ тôмъ нѣчого. На розлогихъ тыхъ сѣнокосахъ, косивъ тогды, кто хотѣвъ. Пустивши вôльно коня, надблизивъ ся до нихъ. Но по якôмсь часѣ спостерѣгъ я йдучого передъ собою чоловѣка, котрого одѣжь пригадувала менѣ Востокъ, и побожныхъ путникôвъ йдучихъ до Єрусалима. Зацѣкавленый, погнавъ я конемъ и вскорѣ зрôвнавъ ся зъ незнакомымъ. Было то на тôмъ мѣсци, де теперь стоитъ крестъ. Путникъ сей, старець зъ сивою и довгою бородою, въ шарôмъ платію и бѣлôмъ капелюсѣ, зъ пацьорками въ руцѣ,

казъ, щобы всѣ чижинцѣ, способни̂ до службы военнои, станули до 36 годинъ въ рядахъ войска правительственного. Повстанцѣ выслали до державъ европейскихъ постулятъ, домагаючи ся узнаня ихъ за сторону воюючу. Въ наслѣдокъ того, державы не потребовалибы высылати своихъ кораблѣвъ до Чили на оборону своихъ по̂дданыхъ. По послѣдныхъ успѣхахъ повстанцѣвъ, треба надѣяти ся, що правительство улягне переважаючо̂й силѣ.

Справы краєви̂.

Галицке господарске товариство начало вчера въ салѣ ратушево̂й загальни̂ зборы своихъ члено̂въ. Зборы о̂дкрывъ вицепрезесъ товариства, дръ Гросъ. Перше всего приняли зборы справозданье выдѣлу товариства зъ р. 1890. Товариство получило минувшого року субвенцію правительственну въ сумѣ 29.500 злр. и краєву въ сумѣ 6.240. Зъ тыхъ сумъ получили кружки ро̂льничи̂ 1.200 зл. а товариство пчо̂льничо-садо̂вниче 490 зл. Доходы выносили 135.033 зл. 96 кр. Зборы приняли справозданье безъ читаня, наведени̂ дани̂ подаємо зо̂ справозданя печатаного. Опо̂сля слѣдували интерпеляціи що до каиниту въ Калуши и въ справѣ знесеня оплаты о̂дъ перевозу штучного навозу и въ загалѣ о̂дъ каиниту. Членъ выдѣлу краєвого п. Романовичь давъ на згадани̂ интерпеляціи вдоволяючу о̂дповѣдь. Опо̂сля здавъ справозданье инжиньеръ краєвого выдѣлу, Сырочиньскій, о копальняхъ каиниту въ Штрасфуртѣ, де бувъ высланый для робленя дослѣдо̂въ. Копальнѣ ти̂ продукують 4,350.000 сотнаро̂въ каиниту въ ро̂къ, копальнѣ калуски̂ продукують каиниту всего на всего на 5.000 зр.

Дальше выбрано презесомъ товариства поновно кн. Адама Сапѣгу. Зборы не приняли резигнаціи п. Абрагамовича зъ члено̂въ комитету, за то приняли резигнацію п. Августиновича. На першо̂мъ засѣданю були присутни̂ Є. Е. панъ Намѣстникъ гр. Бадени, маршалокъ кр. кн. Сангушко, и дельегаты ко̂лькохъ господарскихъ товариствъ зъ другихъ провинцій въ Австріи. Дальше засѣданье о̂дбуде ся нынѣ о годинѣ 5 по полудни. Приняти̂ зборами резолюціи и рѣшеня подамо по ско̂нченю зборо̂въ.

Справа замку въ Олеску.

Соймъ рѣшеньемъ зъ дня 12 сѣчня м. р., предпоручивъ Выдѣлови краєвому, щобы той при переведеню подро̂бныхъ оглядо̂въ, що до ужитя замку въ Олеску на помѣщенье тамъ якого небудь заведеня наукового, дослѣдивъ, чи не дала бы ся тамъ помѣстити низша школа ро̂льничо-садо̂вничо-пчо̂льнича.

Хотяй до теперь не звѣстно, чи замокъ сей дасть ся такъ о̂дреставровати, щобы мо̂гъ бути ужитый на умѣщенье въ нѣмъ школы, то все таки рѣшивъ Выдѣлъ краєвый, о̂днести ся до комитету галицкого товариства господарского у Львовѣ зъ прозьбою о объявленье компетентнои гадки, котрою мо̂гъ бы ся Выдѣлъ руководити въ дальшо̂мъ поступованю.

Такожь о̂днѣсъ ся Выдѣлъ до ц. к. Рады шко̂льнои зъ запытаньемъ, чи не уважала бы она за добре перенести до Олеска котрои небудь зъ семинарій учительскихъ безъ взгляду на то, чи заведенье помѣщене було бы въ само̂мъ замку чи въ иншо̂мъ, прилѣгло̂мъ будынку.

Громадѣ Псары повѣта хшано̂вского, обтяжено̂й додатками до податко̂въ, доходячими до высоты 115 прц., а при то̂мъ бѣдно̂й, рѣшивъ Выдѣлъ краєвый, почавши о̂дъ першого сѣчня с. р. обнижити престацію складану на платню учителя зъ 210 на 100 зл.

Товариство кредитове земске нынѣ почало свои засѣданя 28 загального зо̂браня дельегато̂въ, кро̂мъ обычныхъ справоздань дирекціи и комисіи ревизійнои, буде ще обговорюване и порѣшене предложенье дирекціи въ справѣ розпростороненя дѣяльности товариства на Буковину. Побо̂чь того предложеня будуть ще предметомъ обрадъ: де яка змѣна статуто̂въ, выборчои ординаціи, змѣна регуляміну, що до оцѣнюваня ипотекъ, и справа приступленя до крако̂вского товариства взаимного кредиту. Всѣ ти̂ предложеня обширно и основно умотивовани̂ и певно безъ опозиціи будуть порѣшени̂.

Просвѣта яко по̂дпора автономіи.

На послѣдно̂й сесіи галицкого сойму, оказавъ ся одинъ проявъ характеристичный, вымѣреный противъ автономіи краєво̂й. Не безъ попереднои агитаціи людей, котрымъ добро краю не лежить на серцю, декотри̂ громады подавали петиціи до сойму, домагаючись знесеня Радъ повѣтовыхъ, мабуть для того, що податокъ на ихъ утриманье, єсть за тяжкій для податкуючихъ. Ти̂, що започаткували сей рухъ, добре знали свои причины, чому имъ себъ-то такъ противни̂ повѣтови̂ рады, но зъ тымъ не величали ся, по̂дсуваючи натомѣсть инши̂, котрыми легко имъ прійшло ся отуманити простодушныхъ селянъ. Мы, такожь не маємо потребы тутъ розводити ся надъ властивыми причинами сего руху, а укажемо лишь на одну зъ причинъ правдивыхъ, именно, *на майже загальный недостатокъ знанія потребы и корыстей громадскои самоуправы* у нашихъ селянъ. Хотяй вже сто̂лько часу минуло, о̂дъ коли тѣшимо ся краєвою автономією, хотяй черезъ той часъ повиненъ вже бувъ выробити ся змыслъ горожаньскои самосто̂йности, навѣть и у найтупѣйшихъ громадянъ, то однакъ видимо, що въ то̂мъ напрямѣ мы мало поступили напередъ и селянинъ якъ колись такъ и теперь, все оглядає ся або *за принукою*, або за *проводиромъ* въ дѣлахъ громадского газдо̂вства. Не диво одже, що єсли такій першій лѣпшій каламутникъ, крикуньствомъ захопивши довѣріє селянъ, скаже имъ про непотрѣбно̂сть Радъ повѣтовыхъ — то они єму вже вѣрять на слѣпо и за тымъ бѣгають зъ просьбами ажь до Львова — до Сойму.

Розводити ся тутъ надъ великою досяглостею краєвои автономіи, розправляти о значеню и пожиточности Радъ повѣтовыхъ, громадскихъ и т. п. не маємо часу, нѣ мѣсяця на теперь. Въ сю хвилю намъ ходить лишь о те, щобы *розглянутись за практичнымъ способомъ усуненя тои несвѣдомости* и темноты, яка панує о справахъ такъ важныхъ, такъ жизненныхъ для нашого краю — якъ справы автономични̂.

Мы сказали, що о самоуправѣ особливо у насъ по громадахъ панує ще велика несвѣдомо̂сть. Зъ того выходять ро̂жни̂ непорядки, залишенье обовязко̂въ, надъужитье власти и всяки̂ тому подо̂бни̂ бѣды, котри̂ не разъ не одну бѣду, такъ на начальство громадске якъ и на сами̂ громады натягають. А все зъ несвѣдомости, не кажучи вже о зло̂й воли. Выбирають начальника громады, не пытаючи, буде о̂нъ здо̂бный до того, буде о̂нъ бодай письменный? Писаря громадского беруть якій попаде ся, радныхъ, якихъ будь, тожь не диво, єсли пото̂мъ першій лѣнивый горлай, водить за но̂съ цѣле громадске начальство.

Правда, що часто не ма въ чо̂мъ межи громадянами перебирати и треба выбирати якій єсть, але на то при добро̂й воли такожь найшла бы ся рада.

Людей доброи воли, просвѣщеныхъ, межи шляхтою, священьствомъ, учителями не бракує, у котрыхъ такимъ несвѣдомымъ выбранцямъ громадскимъ можна порадити ся и научити ся де чого, що до ихъ уряду потребне.

Суть на те такожь добри̂ книжочки, ти̂ особенно, котри̂ выдає „Просвѣта“ о громадскихъ справахъ; треба читати, а не умѣвши, бодай послухати якъ кто читає. Въ ко̂нци, суть на те ще Рады повѣтови̂ де на кождый случай, можна порадити ся, особенно у секретаро̂въ Радъ повѣтовыхъ, котри̂ яко люде звычайно зъ высшою наукою и оживелени̂ ревностію для добра свого повѣту, своеи порады и поученя невмѣлымъ, хиба нѣколи не о̂дкажуть.

по̂дпиравъ ся на палицѣ и спѣвавъ пѣсни побожни̂. Видъ мо̂й не змѣшавъ єго, похиливши голову, сказавъ:

— Слава Исусу Христу.

— На вѣки, о̂дповѣвъ я, здо̂ймаючи шапку зъ ушанованьемъ, яке будивъ въ моѣмъ серцю видъ сего старця.

— Кто єси честный старче и що робишь самъ одинъ въ то̂мъ степѣ?

— Я єсымъ священникъ и монахъ, мо̂й сыну — о̂дповѣвъ поважно.—Выпросивши собѣ призволъ у моихъ настоятелѣвъ, подорожувавъ я до Землѣ святои, а послуживши ро̂къ при Гробѣ Спасителя, вертаю до монастыря мого, супоко̂йный въ серцю и тамъ ждати буду, поки Богъ мене не покличе. Но ты, мо̂й сыну, такожь не мусишь бути тутейшій, додавъ о̂нъ, споглядаючи на мо̂й убо̂ръ, не цѣлкомъ европейскій и на коня, котрого походженье легко було спо̂знати.

— Я отче мешкаю за Бугомъ — о̂дповѣвъ я —но теперь вертаю такожь зъ Востока. И я бувъ такожь при гробѣ Спасителя и тамъ давъ менѣ Богъ успокоєнье серця.

— Подякуйжежь сыну Всевышнему, що такъ прійшло тобѣ и далося тобѣ сю дорогу довести до ко̂нця. Видно, що маєшь серце побожне и уповаюче. О! не сумнѣваю ся о то̂мъ — додавъ дивлячись менѣ въ очи, и для того заповѣдаю тобѣ ласку Божу въ повнотѣ, єсли причинишь ся до ширеня Єго святои славы.

— Щожь треба менѣ робити, мо̂й отче — поспытавъ я трохи зачудованый.

— Я перейшовъ вже великій шматъ того краю, — промовивъ о̂нъ. Пустый се край, но и тутъ живуть люде, и тутъ богатять ся христіяне. Суть тамъ домы, суть оселѣ, часто густо и корчмы суть, а нѣгде нема дому Божого. Перейди степъ сей, якъ далекій о̂нъ и широкій, а все таки нема нѣгде анѣ знаку спасенія. Тожь то и забувають люде на Бога и спасеніє. Гляди мо̂й сыну — додавъ, показуючи на косарѣвъ, — нынѣ єсть недѣля и свято велике св. Тройцы, а люде ти̂ трудять ся и косять, но жаденъ зъ нихъ не перекрестить ся навѣть, бо ничь не пригадало єму страстей Спасителя. Ты сыну певно богатый, мешкаєшь не далеко, не жалѣй лихого кошту и невеличкого труду, двигни крестъ тутки на то̂мъ мѣсци. Най буде бѣлый и высокій, щобы зъ далека виднѣвъ на степѣ, най розтягає надъ землею тою рамена, щобы змагала ся слава Божа, щобы подорожный мавъ де помолити ся, а наро̂дъ, котрый горне ся тутъ для зыску и потѣхи, щобы знавъ, що и тутъ Богъ царствує.

— Я слухавъ зъ почестію старика, котрого тварь оживила ся и о̂дкрыте чело яснѣло гадкою побожною и взнеслою, а перенятый до глубѣ душѣ, о̂дповѣвъ я:

— Стане ся мо̂й отче, якъ велишь Єще сего року стане тутъ крестъ высокій и бѣлый. Я навѣть куплю сесю землю, щобы нѣкто не спинявъ мене въ доповненю сего обѣта, котрый въ твои складаю отче руки.

— Благословлю тя за се, сыну мо̂й! — о̂дповѣвъ по̂дносячи руку и благословячи мене. И вѣрь менѣ, що надгорода не мине тебе, кто знає, якимъ щастьемъ надѣлить тебе Богъ тутъ, де хочешь ширити єго славу. Ѣдь теперь щасливо и доповни свою обѣта.

Ходи зо̂ мною мо̂й отче. Недалеко жде мо̂й пово̂зъ, о̂двезу тя за Бугъ до мене, а опо̂сля о̂дошлю до монастыря.

— Дякую тобѣ мо̂й сыну — о̂дповѣвъ о̂нъ. Я зробивъ обѣтъ, що до гробу Господнього и назадъ по̂йду пѣшки, де лишень земля буде по̂дъ ногами моими. И я хочу доповнити мого обѣта.

Зо̂скочивши зъ коня, уцѣлувавъ я єго руку; о̂нъ поблагословивъ мене еще разъ и о̂дъѣхавъ. Зво̂льна ѣхавъ я роздумуючи надъ встрѣчою тою, и довго єще чувъ я за собою спѣвъ побожнои пѣсни, котру старець спѣвавъ голосно а чисто.

(Дальше буде.)

Для людей свѣдущихъ, для интелигенціи, ôдкрывае ся въ тôмъ взглядѣ широке поле заслугъ, для добра загального. Мѣсцями, оно вже такъ завело ся, що громадскѝ начальники, писарѣ маючѣ довѣріе до своихъ радъ повѣтовыхъ, въ всѣхъ справахъ идуть до нихъ за порадою, котрѝ знову своихъ пояснень не ôдмовляють имъ, але мають собѣ то за горожаньску повинность просвѣчувати, скажу бôльше, воспитувати громадскѝ представительства. Такъ видимо, вже ôдъ кôлькохъ лѣтъ на самои окраинѣ захôдном Галичины — въ Бялôй.

Бяльскій Выдѣлъ повѣтовый вже ôдъ пятехъ лѣтъ постаравъ ся завести ладъ и складъ въ самôй администраціи гминъ — а при тôмъ разъ-вразъ стараe ся о поучуванье радъ гминныхъ, начальниковъ и писарôвъ громадскихъ, о важнôмъ ихъ становищи въ суспôльности. Тамъ довѣдують ся они о приписахъ и постановахъ ôдносячихъ ся до гминъ, именно пôдъ взглядомъ свого очерку дѣланя; тамъ дознають ся они про способы пôднесеня добробыту селянъ. Въ тôй цѣли ôдбувають ся тамъ мѣсячнѝ засѣданя, на котрыхъ можна часто учути про такѝ рѣчи, котрѝ стремлять до просвѣщеня и пôднесеня громадянъ. За тôмъ пôйшло зближенье бôльше и довѣріе громадъ до Выдѣлу повѣтового, тому-же послѣдному черезъ се улекшила ся задача пôзнаня поодинокихъ гминъ, пôзнаня близшого начальниковъ громадъ, писарôвъ громадскихъ, котрыхъ добрѝ або злѝ стороны лекше розпôзнати може. Громады въ короткôмъ часѣ понявши, що имъ зъ пожиткомъ а що шкодливе, звязують ся въ кружки рôльничѝ, основують читальнѣ и т. п.

Певно, що зъ тыхъ округôвъ и гминъ, не наспѣе до Сойму просьба о знесенье радъ повѣтовыхъ, бо они стôлько вже до ихъ добра причинили ся, що селяне самѝ теперь спознають, яка то се благодать тѝ Рады повѣтовѝ.

Кобы такъ всѣ Рады повѣтовѝ и ихъ секретарѣ поступали, кобы о поясненье значеня автономіи краєвои и другихъ самоуправныхъ справъ громадскихъ старали ся, якъ-бы не задовго змѣнили ся тѝ такъ непотѣшнѝ нынѣ ôдносины по гминахъ.

Правда, що на разѣ, рѣчь та такъ для одныхъ якъ и другихъ не легка, що треба усувати недовѣрчивôсть, упередженя рôжнѝ, глупоту навѣть, бороти ся зô злою волею неразъ; але ктожь, пытаемо, кому на серцю лежить лѣпша будучность краю и добро люда передъ тыми трудностями жахне ся?...

Б.

Кроника.

— **Гр. Тааффе выѣжджає завтра** (въ пятницю(на Шлєскъ на крестины внука; въ недѣлю вертає, и вже до отвореня Думы державнои не выѣде зъ Вѣдня.

— **Въ Лизбонѣ** показують ся случаѣ жовтои пропасницѣ.

— **Дневники варшавски доносять**, що п. Николай Глинка зъ Щавина и кс. Жигмонтъ Хелмицкій дôстали вже позволенье власти свѣтскои на выѣздъ до Бразиліи, зъ ôдки привезуть якусь часть нещасныхъ емигрантôвъ. О скôлько ся здає, выбиранѝ будуть емигранты зъ рôжныхъ сторôнъ краю, щобы повернувши до дому могли своимъ свѣдоцтвомъ ôдвернути краянôвъ ôдъ емиграціи.

— **Въ Томашовѣ равскôмъ** ôдбуло ся посвященье мѣйского шпиталя головного. Шпиталь мѣстить 10 лôжокъ и коштує 60.000 рублей.

— **Въ Букачôвцяхъ** дня 11 с. м. мала мѣсце страшна туча. Середъ блысканя и безустанныхъ громôвъ падавъ густый градъ величины лѣскового орѣха и покрывъ землю на $1^1/_2$ цаля, потôмъ знову выпогодило ся.

— **Доповняючій выбôръ** одного члена Рады повѣтовои въ Калуши въ куріи громадъ сельскихъ, розписаный зôставъ на день 21 цвѣтня с. р., а выбôръ двохъ членôвъ тоиже Рады въ бôльшихъ посѣлостей на день 28 цвѣтня.

— **Сегорôчна зима** дала ся пôзнати и въ Єрусалимѣ. Отъ що пишуть зъ ôдтамъ: Гора Єлеоньска покрыла ся грубою верствою снѣгу. Одъ грудня не уступають тутъ цѣлкомъ дошѣ, частѝ бурѣ, грады, перуны и и снѣги. Недавно була такъ страшна буря въ Яффѣ, що вырвала зъ пôдвалинами цѣлый мôстъ желѣзный зъ шинами желѣзными. Въ Бейрутѣ знищила буря тамы и валы охороннѝ докола порту и поробила шкоды на одинъ миліонъ франкôвъ. Въ ночи зъ 18 на 19 розбивъ ся одинъ корабель францувкій, плывучій зъ Канстантинополя, щасливо однакъ не погибъ нѣкто зъ подорожныхъ.

— **Отворенье читальнѣ въ Беневѣ.** Въ недѣлю дня 8 н. ст. лютого с. р. по вечѣрни ôдбуло ся въ Беневѣ въ домѣ господаря ч. Теодора Содоморы отворенье читальнѣ, до котрои вписало ся 37 членôвъ.

— **Рухъ выдавничій въ Россіи**. Петербургъ займає въ нимъ перше мѣсце, выходить бо тамъ 194 часописей, въ Москвѣ 80, въ Варшавѣ 72, межи котрыми польскихъ 65, россійскихъ 6, а 1 жидôвска. Въ полудневôй Россіи выходить 58 часописей, въ прибалтійскихъ губерніяхъ 54, въ середнôй Россіи 26, на Кавказѣ 23, въ всхôднихъ губерніяхъ 9, на Сибирѣ 9, въ пôвнôчнôй Россіи 1. Въ загалѣ Россія має 535 часописей крôмъ урядовыхъ, котрыхъ єсть 170.

— **Урожай на озимину** буде сего року дуже скупый. Особенно зъ захôднôй Европѣ наспѣвають чимъ разъ тревожнѣйшѝ о тôмъ вѣсти. Францiя, де пшениця показує ся дуже мизерна, буде вѣдай потребувати чимало збôжа заграничного. Въ Англіи вже теперь значно цѣна пôдскочила и купують вже тамъ напередъ будучій збôръ аргентиньского и австральского збôжа. Въ Америцѣ противно, сподѣвають ся добрыхъ урожаѣвъ, тожь и цѣны на збôже тамъ понизились. У насъ сподѣвати ся можна цѣнъ добрыхъ на новый збôръ

— **О послѣдныхъ хвиляхъ б. п. Виндгорста** отъ що пишуть нѣмецкѝ часописи. Силы опустили хорого доперва въ суботу о годинѣ пôвъ до осьмои рано. Въ горячцѣ выдало ся єму, що єсть на банкетѣ; возносивъ тосты въ честь цѣсаревои и цѣсаря. Опѣсля промовивъ до плачучои дочки: „Но но, будь спокôйна. Єщесьмо не померли! Коли силы зачали єго опускати, Сестра Милосердія розпочала молитвы, котрѝ умираючій повтарявъ. Потôмъ заснувъ лагôдно на вѣки. Лице умершого незмѣнене, лишень бракъ окулярôвъ надає єму особный якійсь видъ.

— **Въ суботу** по полудню задержано въ Краковѣ шѣсть осôбъ на емиграціи до Америки для браку льегитимаціи и достаточныхъ фондôвъ на подорожь, а именно: 2 особы зъ повѣту тарнôвского, 3 зъ повѣту тарнобережского и одну зъ повѣту ропчицкого. Въ недѣлю вечеромъ задержано також двохъ емигрантôвъ зъ повѣту ряшôвского за переступленье уставы вôйсковои.

Послѣднѝ вѣсти.

Зъ Будапешту доносять, що въ недѣлю у Вѣдни буде спôльна нарада министрôвъ, на котру прибудуть також угорскѝ министры. Предметомъ нарадъ буде спôльный буджетъ и скликанье дельегацій, а також може про станъ переговорôвъ зъ Нѣмеччиною о торговельный трактатъ.

Polit. Cor. уполномочена до заявленя въ справѣ того трактату, освѣдчує, що всѣ поголоски по часописахъ про розбиваючѝ ся уклады не заслугують на вѣру. Въ ходѣ переговорôвъ не ненаступила нѣяка змѣна и можна мати надѣю що доведуть они до пожаданого успѣху.

Зъ Праги пишуть, що Рада Державна передъ 10 цвѣтня не буде скликана.

Зъ Берлина доносять, що на похороннôмъ богослуженю за супокôй души Виндгорста, котре торжественно ôдправивъ епископъ Копъ и самъ выголосивъ надгробну пращальну бесѣду — були присутнѝ: гр. Мирбахъ яко представитель обохъ цѣсарства, канцльеръ Каприви, министры Бетихеръ и Микель, такожь Госльеръ, Ведель и много другихъ достойникôвъ и депутованыхъ.

Повѣнь въ Познаню лишила страшнѝ по собѣ наслѣдки. Цѣлѝ пляцы позаливанѝ водою. До многихъ улиць можна ся дôстати лишень на човнахъ. Надъ 80 родинъ, а около 384 осôбъ єсть безъ даху. Магистратъ мусить дбати теперь о 204 родинъ. Фабрики позаливанѝ, а робôтниковъ розпущено.

У Вѣдни померъ генералъ кавальеріи въ станѣ супочинку, гр. Clam-Gallas.

Зъ Берлина увѣряють, що цѣсарь Вильгельмъ певно приѣде въ осени на маневры австрійскѝ, котрѝ ôдбудуть ся въ першихъ днихъ жовтня въ окрестности Вайдгофенъ надъ рѣкою Тає. Цѣсареви має товаришити канцльеръ Каприви.

Смерть князя Наполеона наступила передвчера о годинѣ 7-мôй вечеромъ. Небавомъ по смерти, прибули до комнаты померлого члены родины. Королева поѣхала о годинѣ 11 вечеромъ до готелю „Вите". Понеже завѣщанье померлого єще незвѣстне, король зарядивъ похороны на завтра рано. Єсли правительство французке призволить на се, перевезене буде тѣло до костела St. Louis des Francois, єслижь нѣ, то до костела Пресв. Дѣвы.

Зъ Гибральтару доносять, що плывучій зъ Трієсту до Нового Йорку пароходъ „Утопія" зъ 700 подорожными емигрантами италійскими, спôткавъ ся зъ двома англійскими панцерниками и пôшовъ пôдъ воду. Двѣста осôбъ погибло.

Вѣсти епархіяльнѝ.

Еп. Перемыска.

Презенту на Балигородъ надавъ епископскій Ординаріятъ за-для почиваючого права патронату о. Кипріянови Ясеницкому зъ Загочева.

Въ пропозицію на Зубкôвъ, дек. сокальского, принятѝ оо.: 1. Іос. Федоровичь, 2. Алекс. Ляврецкій, 3. Вол. Левицкій, Сим. Лонцкій, Петро Гиссовскій, Лука Яремкевичь, Вол. Насальскій, Сильв. Баранецкій, Ант. Барновичь.

† Посмертнѝ оповѣстки.

Ольга зъ Хиляковъ Калужняцка, жена священника, упокоила ся дня 14 н. ст. марта у Вѣрхомли; покôйна була що ино першій рôкъ замужна.

Вѣчная єѝ память!

ТЕЛЕҐРАМЫ.

Вѣдень, 19 марта *Wiener Ztg.* оголошує, що по бл. п. к. Наполеонѣ заряджена зôстала 6-днева жалоба Двору, почавши ôдъ дня 20 с. м.

Вѣдень, 19 марта. Казимѣръ Хлендовскій, совѣтникъ секційный, придѣленый до повнеия обовязкôвъ при п. министрѣ Залескимъ, отримавъ титулъ совѣтника министеріяльного.

Торгъ збôжемъ.

19 марта	Львôвъ	Тернополь	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	8.——8 25	7.85—8.10	7.60—8.—	8.——8.45
Жито	5.85—6.20	5.60—6.—	5.40—5.90	6.——6.35
Ячмѣнь	6.——6.75	5 25—7.—	4 85—6.50	5.75—7.25
Овесъ	6.——6.70	5.80—6 35	5 75—6.20	6.20—7.—
Горохъ	6.20—9.75	6.——9.—	6.——8.50	6.30—9.75
Выка	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Рѣпакъ	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Хмель	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Конюшина чер.	42.—52.—	42.—52.—	45.—51.—	45.—52.—
Конюшина бѣла	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Оковита	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—

Надôслане.

ПОДЯКА

Всепочтенному Докторови мед. Котловскому въ Долинѣ (коло Стрыя).

Не маючи слôвъ подяки за Ваше правдиво человѣколюбиве и безинтересовне днемъ и ночею старанье ся, щобы нашихъ четверо дѣтей двигнути въ такъ тяжкои болѣзни акъ ангина и воспаленье легкихъ а не будучи даже въ состоянію ôдповѣдно Вамъ ôдвдячити ся за приверненье здоровля нашимъ любымъ дѣточкамъ, осмѣляємса въ сей спосôбъ прилюдно заявити Вамъ Всечестный Труженнику около несеня пожелательнои и скуточнои помочи терпячимъ болѣзненымъ, искренну нашу подяку.

Долина дня 20 марта 1891.

Брониcлава и Францишокъ Фуксъ.

Одвѣчательный редакторъ Адамъ Креховецкій

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно детилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафльеґмленя, остроти кровы, недокревности, скрофуламъ и т. д.! **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный диси тильованый. До набитя въ бутелькахъ по 60 и 80 кр.

Пробки даромъ и оплачено!

Всякій сорты

МАТЕРІИ СУКОННЫХЪ

по удивляючо низкихъ, правдиво фабричныхъ цѣнахъ. Рештки на цѣле убранье по 2, 3, 4 зр. итд. поручае

Karol Beer, Troppau, (Tuchversandthaus).

Пробки даромъ и оплачено!

Аґентôвъ всюда пошукуе ся.

ЛЮДВИКЪ ГОЛОВАЦКІЙ

перша краева

ФАБРИКА КОРОБОКЪ

пôдъ ч. 194

въ Замарстиновѣ нôдъ Львовомъ.

ôдъ 12 лѣтъ истнуюча фабрика вырабляе, при помочи найновѣйшихъ машинъ, коробочки картоновй всякои якости и всякои величины до вытылокъ для аптикъ, коробочки и касетки до чаю въ друкомъ золотымъ и чорнымъ зô станіолю и безъ тои, коробочки на салярнй выробы, до карточокъ візитовыхъ, покрышки на бритвы, якъ такожъ и всякй иншй выробы въ объемъ тои фабрики входячй.

Замовленя вырабляе по цѣнахъ низкихъ и въ якъ найкоротшôмъ часѣ. Цѣна за 100 кор. и начокъ со станіолью и зъ золотымъ друкомъ пôвъ к. 16 зр. 8 зр., чверть к. 9 зр. 4 зр. одна 16 к. 6 зр. 3 кр. безъ станіоли и безъ станіоли и безъ золотого друку зъ чорнымъ друкомъ 100 короб. и пôлокъ на пôвъ к. 13 зр. 5 кр. чверть к. 7 зр., 2.50 зр., одна 16 к. 4 зр. 1·50 и т. д.

При бôлшихъ замовленяхъ удѣлае ся ôдповѣдный рабатъ.

ФАБРИКА

Перша галицка | заложена 1877

Л. І. МАЛЕВСКІЙ у Львовѣ

ул. Ôрмяньска ч. 12

поручае выроблюванй въ своѣй фабрицѣ **корки** до бочокъ и бутылькъ найлѣпшого сорта и дешевшй ôдъ заграничныхъ, такожъ дерево корковe и колеса до меленя шпона, пôдошвы и корочки дамскй. — Перестерѣгаю Впч. Публику передъ пôдроблюваньемъ, не приносячимъ користи.

корковъ катальоньскихъ.

COGNAC

курацiйный

правдивый французскій

перворядной фирмы Ришеръ по цѣнѣ 3.50 до 7 зр. за фляшку — высылае за послѣплатою

Льеопольдъ Лѣтыньскій,

Львôвъ, ул. Валова 14.

✻ КАЛЕНДАРЬ ЗДОРОВЛЯ ✻

на рôкъ 1891,

выданый въ польскôмъ языцѣ мѣстить календаріюмъ греческе и латиньске, богато илюстрованый, повенъ цѣкавыхъ розправъ, дотычачихъ збереженя здоровля, посылае

ЛЬЕОПОЛЬДЪ ЛЕТЫНЬСКІЙ,

у Львовѣ, Валова 14,

franco за надосланьемъ 50 кр. а- в.

М. В. ТАУБЕРЪ

Заведенье рытовниче и власный выробъ стампиль кавчуковыхъ

тоже и фабрика

марокъ печатковыхъ

ЛЬВÔВЪ, улиця Сикстуска ч. 6.

☛ Замовленя зъ провинціи выконуе якъ найскорше.

найлѣпшій, бо власного выробу

Буліонъ

заряду Двора Лапшинъ

п. Бережаны: кильо

№ 00 зъ труфлями 7 зр. 50 к.

„ І досконалый 6 „ 50 „

„ ІІ знаменитый 5 „ 50 „

Буліонъ сей, узнаный найбôльшими повагами лѣкарскими за найлѣпшій, заступае и перевысшае всякй мясни екстракты заграничнй.

Въ торговляхъ лишень въ формахъ **пôдковы зъ крестомъ** спродають сей буліонъ

К. Ф. ПОПОВИЧЬ

въ Тарнополи

поручае

ôдъ злр. 2·50, 3 и 4·30, червоній по 2·50 и 3 злр. Franco бочôлка и порто

Прошу о ласкавй замовленя.

Полотна льняні Корчиньскй

и инні выробы

найтревальшй и найдешевшй.

Пробки franco.

Вл. Ґонетъ,

въ Корчинѣ коло Кросна.

Окулиста Дръ Ґезанґъ,

б. ельевъ асистентъ и операторъ на окулистичнôй клиницѣ проф. Фухса у Вѣдни.

Львôвъ, ул. Ягайлоньска ч. 2

напротивъ нового гмаху Касы Ощадности.

!! Кто хоче набути !!

истинно добрый и не дорогій зегарокъ або зигаръ стѣнный — най удасть ся въ довѣріемъ до новои фирмы годинникарскои

КОНРАДА ШНАЙКАРТА

Львôвъ, ул. Галицка ч. 25 (на розѣ улицѣ Валовои).

Фирма та, абы позыскати собѣ ласкавыхъ покупателѣвъ, продае зъ дуже малою користію найлѣпшй зигарки славныхъ фабрикъ якъ: Лонґінесъ, Сиґрістъ, Розкопфъ, и инныхъ — такъ золотй и срѣбный — такожъ **зигары** стѣння. сальоновй, бюровй, будики и т. д. Власна робѣтня выконуе всяку направу точно и дешево такъ мѣсцеву якъ и зъ провинціи. Нова та фирма поручае ся ласкавôй памяти Всч. Публики.

Яковъ Федеръ

мѣскій лѣкарь и акушеръ

бувшій секундаріюшь общого шпиталю у Львовѣ, осѣвши въ **Устю зеленôмъ,** лѣчить всякй слабости въ кругъ медицины и хирургіи входячй.

Власного выробу

ковдры на ôвчôй вовнѣ и и баволнѣ ôдъ зл. 4·50 на вяку цѣну до зл. 14 — матерацы волосяні (3 подушолъ) ôдповѣдно до ваги и рода шерсти, ôдъ зр. 16 до 30, вставки пружиновй до лôжокъ ôдъ найдешевшихъ до найлѣпшихъ поручае въ найбôльшôмъ выборѣ **Іосифъ Шустеръ** Львôвъ, ул. Коперника ч. 7. Передѣлку и покрытье старыхъ колдеръ и матерацôвъ принимаю. (1—10)

Котелъ

паровый

урядово выпробованый, о силѣ $1\frac{1}{2}$ коня,

заразъ до спроданя.

Близша вѣдомôсть у Льеопольда Литыньского, улиця Пекарска ч. 21 у Львовѣ.

Мешканьцѣ Львова!

можуть хôснувати ся знаменитымъ вынаходкомъ

проф. Соксельета

МОЛОКО

стерилизоване

пôсля методы того професора, есть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступае цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормленй тымъ молокомъ не слабують на жаднй слабости жолудковй або кишковй и въ загалѣ не пôдлягають такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 зл.

Молоко коштуе найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя пріймае

Контора Льеопольда Литыньского,

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14 (побôчь Центральнои Кавярнѣ.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЬ

аптикарь у Львовѣ (улиця Жолкôвска, побôчь рампы)

поручае:

„Реґуляторъ“

Въ нестравности, нежитахъ жолудка, жолтачцѣ и гемороидахъ лѣкъ найпевнѣйшій и не зрôвнаный. Розпускае фльеґму, реґулюе и побуджае травленье, гоить раны жолудка, зтягае соки нездоровй, справяе лагôдный ôдхôдъ и дае добрый апетитъ.

Цѣна пуделка вразъ зô способомъ ужитя 35 кр. в.а.

Подяка.

Вп. Брониславъ Виткевичь аптикарь у Львовѣ.

Честный пане Аптикарю!

Одъ бôльше якъ 10 лѣтъ терпѣла я на нежитъ жолудковый и мимо радъ многихъ лѣкарѣвъ, мимо що року ôдбуваныхъ курацій купелевыхъ, приписаныхъ діетъ ослабляючихъ цѣлый организмъ, перестала я вѣрити въ вылѣченье мое зъ тои нещастнои болѣзни, котра для мене тымъ тяжшою була, що я, маючи родину, чула ся дуже нещастною. Вычитавши въ анонсахъ „Календаря здоровля“ о рôжныхъ ориґінальныхъ средствахъ въ Вашôй аптицѣ находячихъ ся, просила я о присланье менѣ Вашого лѣку „Реґуляторъ“. Вже по кôльку дняхъ учула я велике улегченье. Тисненье пôдъ грудьми, котре до зôмлѣня допроваджувало, постоянно устало. До тыждня могла я вже ѣсти стравы, якихъ ôдъ кôлька лѣтъ не употребляла.

Тожь желаю Вамъ Пане, абы всѣ бажаючй найти улегшенье въ ихъ терпѣняхъ такъ були задоволенй зъ ужитя Вашихъ средствъ, якъ я, и такою-же вдячностію були перенятй для Васъ якъ я, а тогды труды Вашй для допоможеня терпячôй людскости не спознуть на ничѣмъ.

Зъ поважаньемъ

Сяпôкъ 1 липця 1890. **Ядвиґа Келлеръ,**

вдова по официіалистѣ приватнôмъ.

Груднй зѣля Д-ра Зебургера

противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.

Цѣна фляшни 20 кр.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.